



Návrat do přirozeného světa: Manifest Legitimistické Aliance

Překladatel: Vojtěch Círus

“Přišel čas na první úder zasvěceného meče, který jako blesk probodne temnotu. Proto mají jednotlivci povinnost žít ve společenství s ostatními a připravovat novou vládu práva....”

-Ernst Jünger, *Na mramorových útesech* (1939)

Po strašné bratrovražedné válce, která roztrhala lidstvo mezi extrémní chaotické anarchie a nelidské podřízenosti, se objevili muži a ženy ochotní k hrdinským činnostem, s jasnou morálkou a zájmem o budoucnost světa zjizveného nevýslovnými hrůzami. Tito **Legitimisté**, kteří nabízeli víru ve vládu přirozeného mravního zákona, jako světla roztráštěného a poničeného světa, poskytli přesvědčivou vizi společenského řádu, a přestože je jejich práce dnes do značné míry odmítnuta a opuštěna, nezapomíná se na ni. Tento manifest je výzvou pro všechny lidi dobré vůle, aby se připojili k alianci za zachování vlády přirozeného práva a obnovení správného vztahu státu a společnosti, a také k deklarování našeho přesvědčení *sub specie Aeternitatis*, že není možné najít ráj v tomto světě, ale ve Věčnosti. V této temné a chaotické, ale osudové noci modernosti pojmě podpořit osmicípou hvězdu, představující našich osm základních a věčných zásad: **Autoritu, Víru, Odpovědnost, Restauraci, Tradici, Pravdu, Svobodu a Aristokracii**. Skrze ně usilujeme o nejvyšší možné dobro a konečný rámec člověka v politické společnosti.

Osm principů Legitimistické Aliance:

Autorita – Člověk, Obraz Boží, je ze své podstaty obdařen autoritou; hierarchie ve společenství odráží hierarchii hodnot, na nichž je toto společenství založeno. Těmto hodnotám musí být členové společnosti věrni pro blaho jí celé.

Víra – Veškerá autorita vychází z víry, z důvěry v Božského Stvořitele. Bez víry nakonec není pro člověka žádné definitivní dobro, a tudíž žádná morální odpovědnost.

Odpovědnost - Autorita a víra znamená existenci morálních a právních pravidel, které máme povinnost dodržovat pro dobro společnosti, i naše vlastní.

Restaurace – V tomto padlém světě není světla bez stínů. Tak my, jako společenství, máme odpovědnost za obnovení dobré správy věcí veřejných a boje proti úpadku, dokud nebudeme svědky stvoření nového nebe a nové Země Bohem.

Tradice – Člověk neexistuje jako jednotlivec, ale jako osoba, jež obsahuje celé jeho já, včetně vztahů k jiným osobám. Ty jsou vyjádřeny tradicemi, přičemž rodina je jejich hlavním strážcem a majákem.

Pravda - Pro lid tradice a víry pravda existuje nejen jako aspekt morální, ale především jako základní aspekt reality, která musí mít své místo v politickém životě. *Slovo* člověka je posvátné, dokonce i slovo politika, a lhát je forma svatokrádeže.

Svoboda – Politická svoboda je nezbytným prostředkem k pravé svobodě člověka, což v žádném případě není anarchie, ale spíše plná sounáležitost osoby, vyplývající z přirozeného rozumu a víry.

Šlechta - Služba společnému blahu v politickém životě není "prací" nebo kariérou, je to povolání. To je pravý význam šlechty, dát celý život společnému dobru, a pro tuto čest jsou jim dány privilegia, které by měly, pokud jsou jejich příjemci hodni, být předány prostřednictvím rodiny dále, jako dobré a svaté tradice.

Tyto zásady tvoří společně morální rámec civilizace, udržovaný prostřednictvím neustálé sebekontroly a oběti. Pouze v rámci této civilizace může být dosaženo skutečné povznesení člověka k účasti na věčné pravdě. Postavme se společně zatemňující temnotě nihilismu a falešným slibům totality, stůjme jednotně, kdy každý jeden z nás uchovává svůj vlastní malý plamen, napodobující Jitřenku v očekávání naděje na nadcházející úsvit.

ET LUX IN TENEBRIS LUCET